

IK HEB GEEN IDEE WIE ER TEGENOVER ME ZIT. IK ZIT AL IK WEEET NIET HOELANG NAAR ZIJN HOOFD TE STAREN VAN ACHTER MIJN ZONNEBRIL. HIJ HEEFT OOK EEN ZONNEBRIL OP EN ZIJN HAAR ZIT MET GEL NAAR ACHTER. HIJ HEEFT EEN WIFEBEATER AAN EN EEN AANSTEKER IN ZIJN LINKERHAND

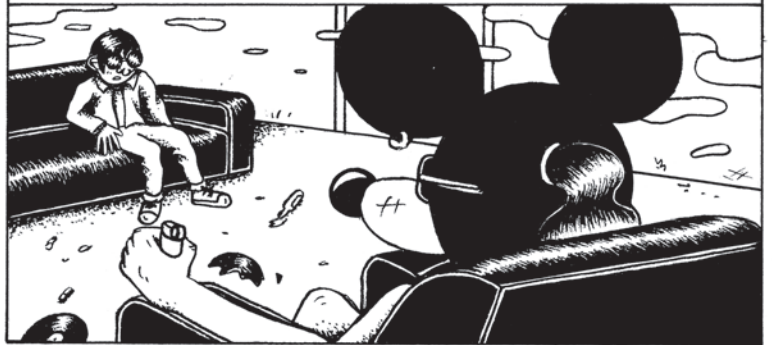
IK KAN ALLE DINGEN BENOEMEN, MAAR IK HERKEN ZIJN GEZICHT NIET

HIJ HEEFT WEL WAT WEG VAN EDDY. MAAR EDDY IS NIET GRIJS. EDDY IS EEN SOORT VAN ORANJE. EEN DIEPE AARDSE TINT ORANJE. DE KLEUREN VAN ROEST

EDDY HEEFT OOK GEEN STAART. BOVENDIEN WEEET IK VRIJ ZEKER DAT EDDY LIGT TE SLAPEN IN EEN VAN DE EENPERSOONSBEDDEN RECHTS VAN DE SLAAPBANK WAAR IK OP ZIT

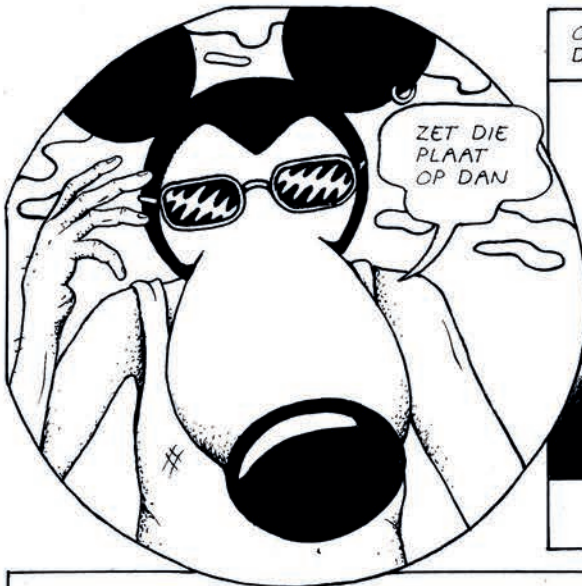
TOCH?

IK ZIE TWEE HARIGE VOETEN ONDER EEN LAKEN UITSTEKEN EN DAN HOOR IK EDDY BOVENDIEN SNURKEN

GEEN TWIJFEL OVER MOGELIJK: DAT IS EDDY. MAAR WIE IS DIT DAN?

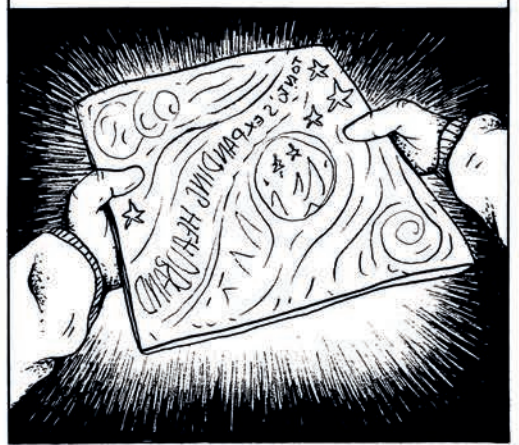
ZET DIE
PLAAT
OP DAN

OH JA... HET IS
DE RAT

NU WEET IK
HET WEER

IK KIJK NAAR BENEDEN EN ZIE DAT
IK EEN PLATENHOES IN MIJN
HANDEN HEB

DAN KOMT HET ALLEMAAL WEER EEN BEETJE
BOVEN. IK GING EEN PLAAT OPZETTEN,
MAAR ER WAS IETS...

OH JA

ER KLOPT IETS NIET. HIJ IS TE LICHT

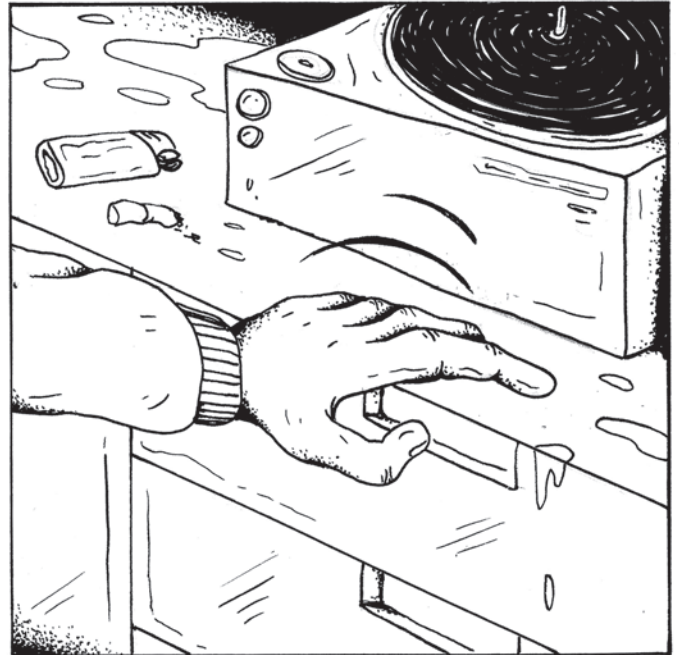
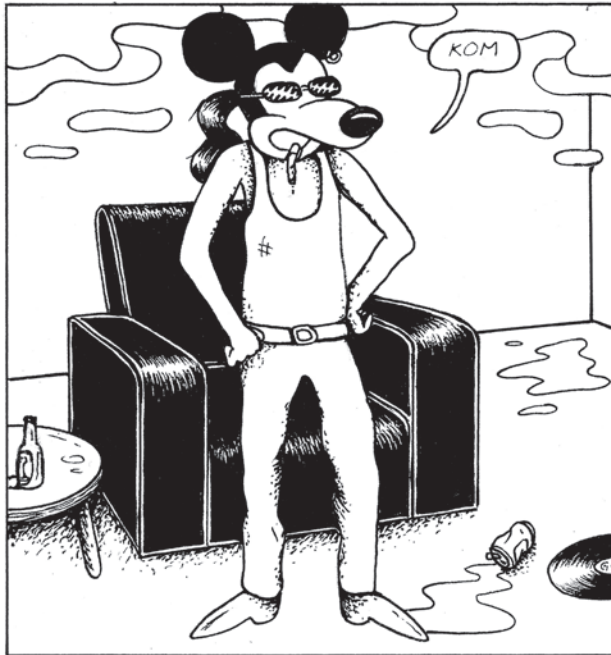
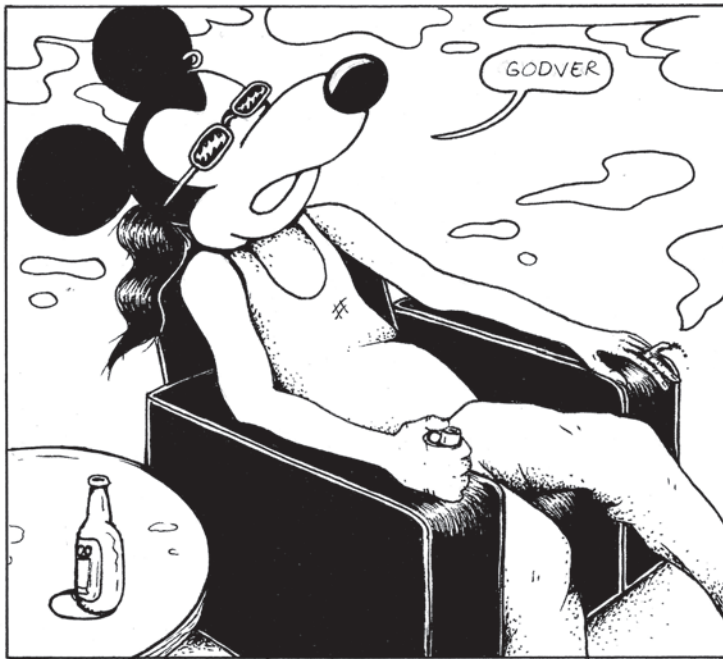
HUH?

HUH? ZEGT DE RAT. MEER
OM IETS TE ZEGGEN TE
HEBBEN, ZODAT HET
PROCES NIET WEER STIL
KWAM TE LIGGEN EN IK
NIET WEER VERGEET WIE
IK BEN OF WIE HIJ IS EN
WAAR IK MEE BEZIG BEN

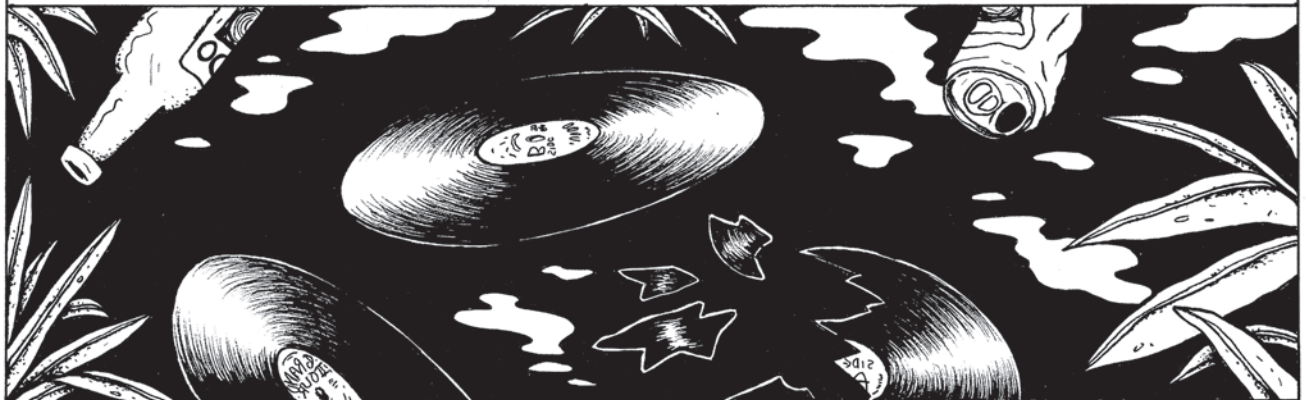

HIJ ZIT ER NIET
IN MAN

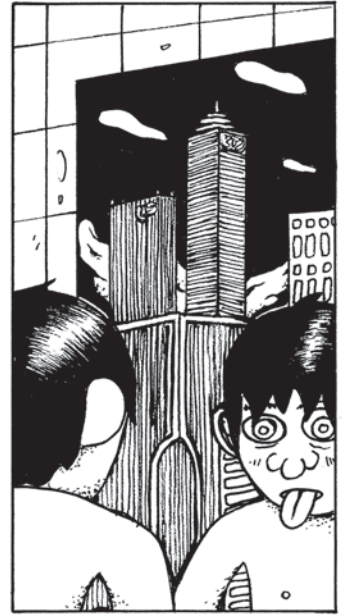
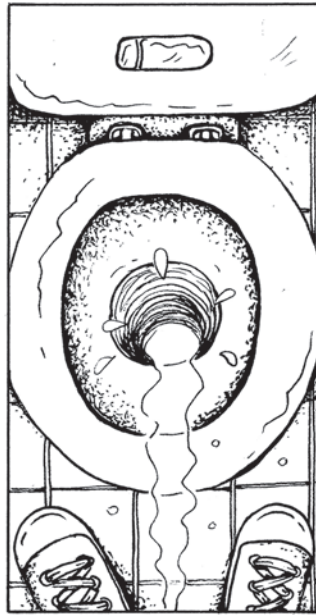

WE LATEN DE KAMER MET DE TWEE BEDDEN EN DE SLAAPBANK EN DE STOEL EN DE RAVAGE VAN PLATEN EN OMGEVALLEN FLESJES EN EDDY. DAAR HEBBEN WE VOORLOPIG NIKS MEER AAN

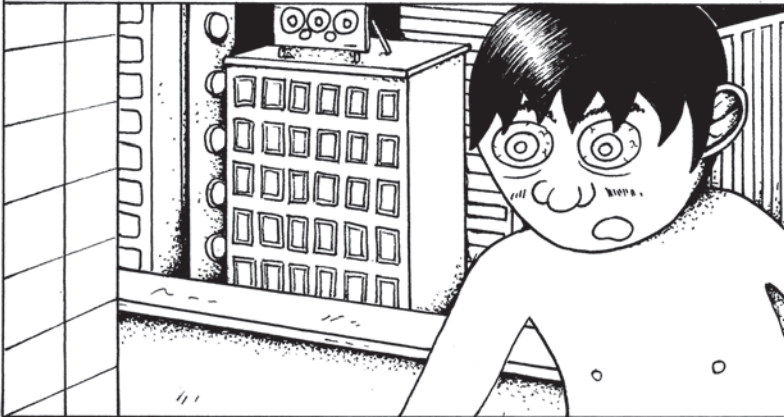

	0			//	
			//		
				//	
	//				
			0		
0					

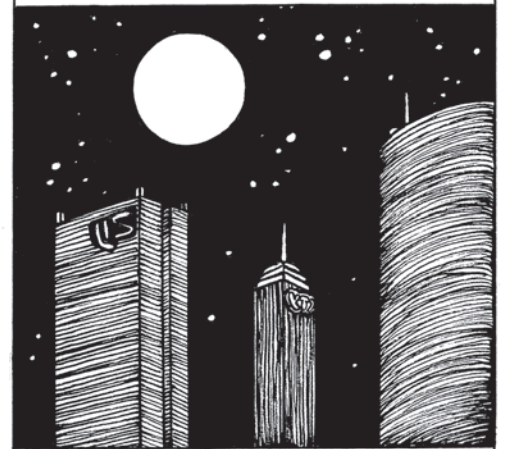
HET WAS VROEG IN DE AVOND EN IK HAD AL ZO LANG AFWISSELEND NAAR HET BEELDSCHERM VAN MIJN TELEFOON EN MIJN COMPUTER GEKEKEN DAT MIJN OGEN ERVAN WALGDEN

MIJN HERSENLOZE WERK HAD ME HERSENLOOS GEMAAKT. ACHTER ME ZAG IK IN DE REFLECTIE EERST HET BALKON EN DAARNA HET NIET ZO HOGE GEBOUW AAN DE OVERKANT EN DAAR LINKS VAN HET WEL ZO HOGE GEBOUW AAN DE OVERKANT EN DAAR WEER ACHTER NOG MEER GEBOUW EN NOG MEER OVERKANT

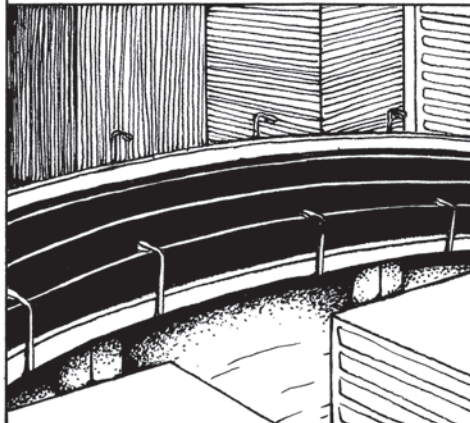
EN DAN NOG DE HEMEL WAAR DE AVOND WAS GEVALLEN, ALLEEN EEN PAAR VOORZICHTIGE STERREN EN DE MAAN

ERGENS KWAM MUZIEK VANDAAN...

HET DUURDE EVEN VOORDAT IK DOORHAD DAT ER IETS RAARS MET DE MUZIEK WAS. ALTHANS, NIET PER SE MET DE MUZIEK ZELF. DIE WAS TE VER WEG EN KLONK GEMOFFELD OM ECHT IETS ZINNIGS VAN TE VINDEN. HET WAS MEER DAT DE MUZIEK NERGENS VANDAAN LEEK TE KOMEN

NOU JA. NIET NERGENS VANDAAN, MAAR NIET VAN BUITEN IN IEDER GEVAL, DAAR WAS HET ALLEEN MAAR HEEL WARM EN WAS HOOGSTENS AF EN TOE EEN TOETER TE HOREN

HET LEEK WEL OF DE MUZIEK UIT DE SPIEGEL KWAM

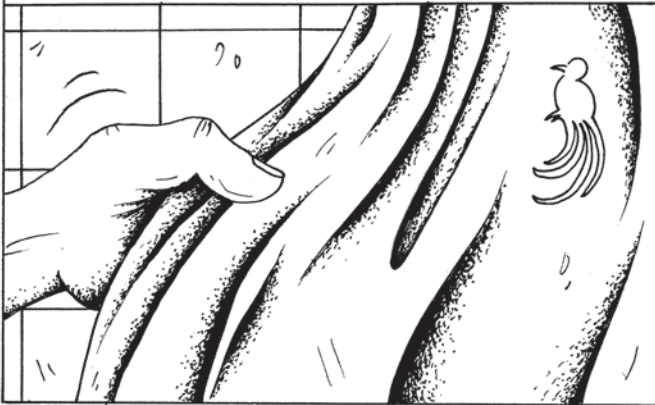

NEE, DAT LÉEK NIET ZO. DE MUZIEK KWAM UIT DE SPIEGEL

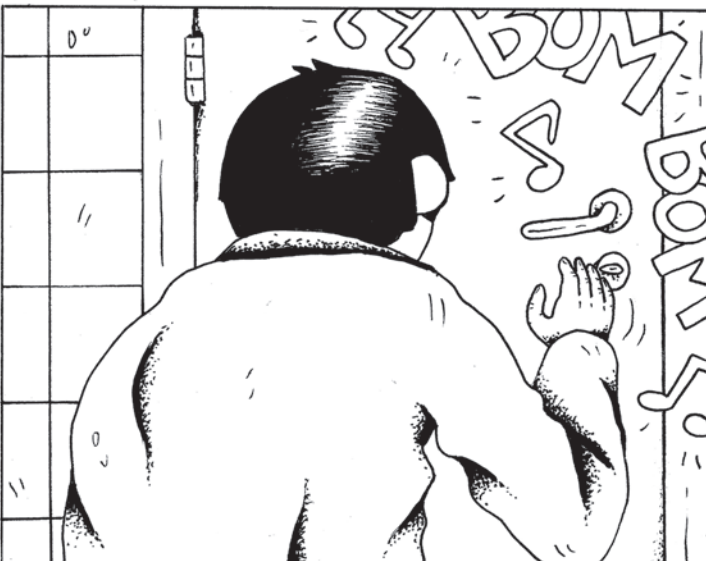
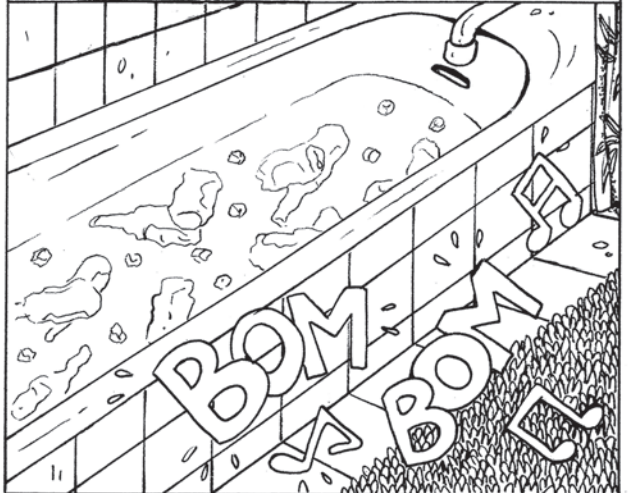

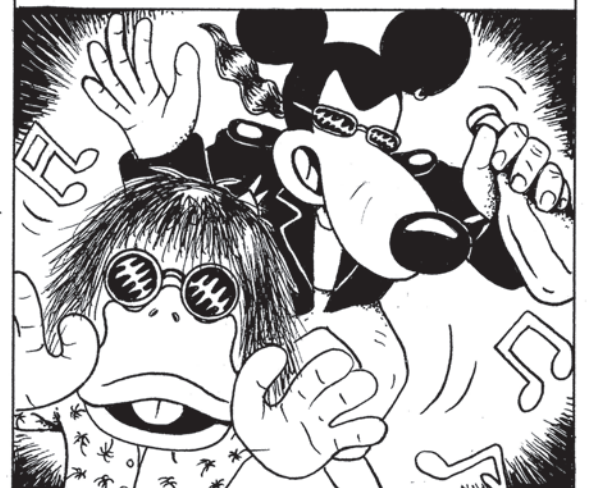
IK PAKTE SNEL EEN BADJAS VAN HET HAAKJE. DIE WAS HIER GROEN IN PLAATS VAN WIT EN ER WAS EEN SOORT PARADIJSVOGEL OP GEBORDUURD

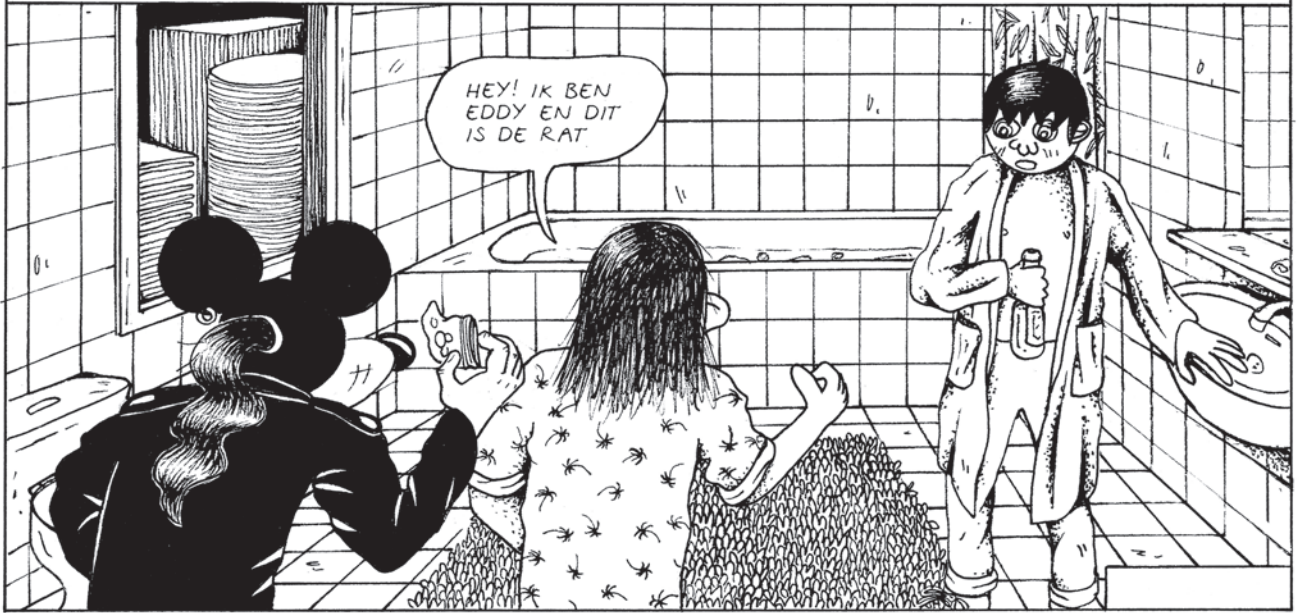
ER WERD GEBONSD OP DE BADKAMERDEUR

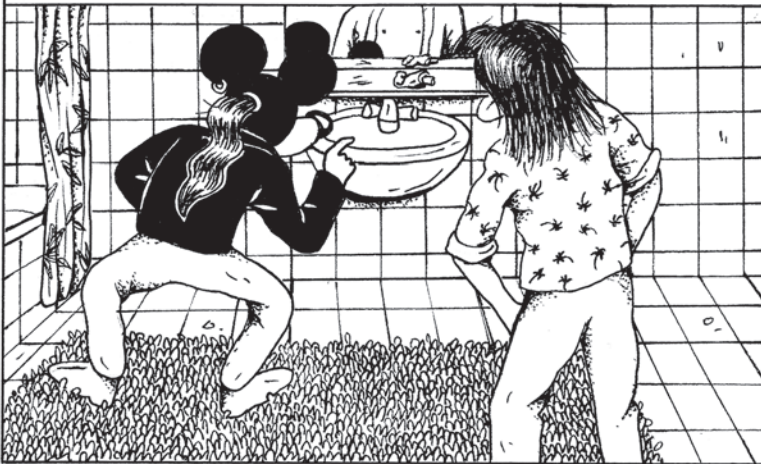
DE MUZIEK KWAM DE RUIMTE BINNENGEVALLEN, SAMEN MET EDDY EN DE RAT

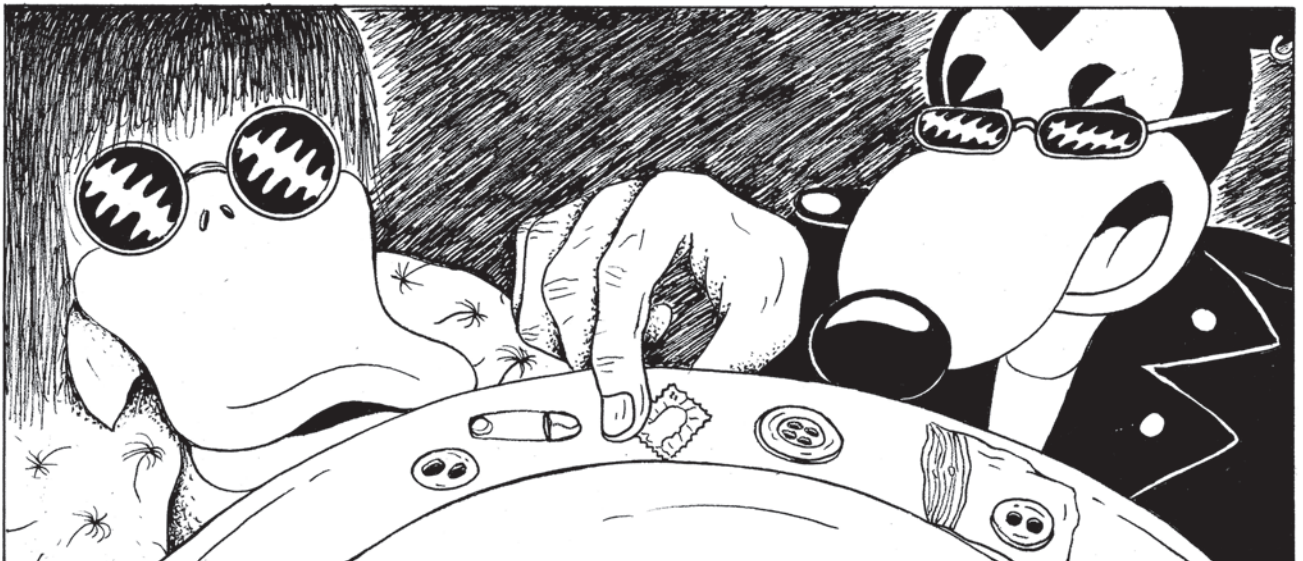
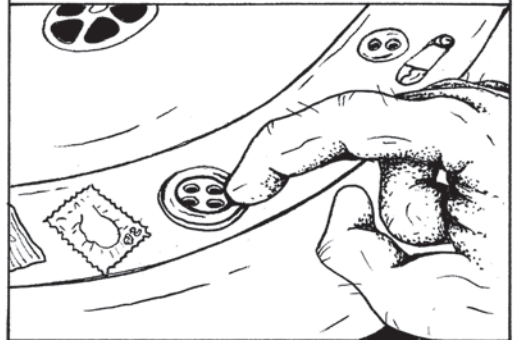
IK DRONK GRETIG VAN WAT NOG HET MEEST OP EEN BIERTJE LEEK, TERWIJL DE RAT AL WAPPEREND EEN ZAKJE UIT ZIJN BINNENZAK HAALDE

IK VERTELDE ZO GOED EN ZO KWAAD ALS HET GING HOE IK HIER VERZEILD WAS GERAAKT, MAAR HET DEED EDDY EN DE RAT VRIJ WEINIG

AF EN TOE ROERDE EEN VAN DE TWEE MET EEN VINGER DE GEKLEURDE TABLETTEN WAT DOOR ELKAAR ALSOF HET EEN PUZZEL WAS DIE GOED GELEGD MOEST WORDEN

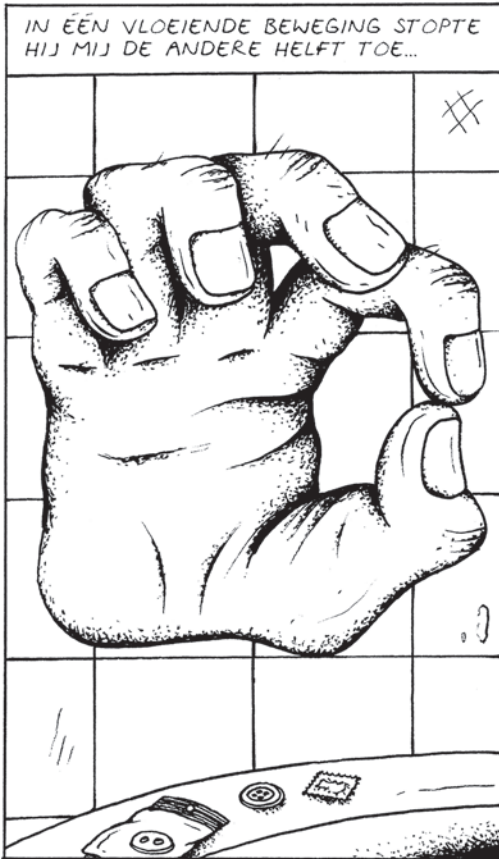

HIJ KRIJGT MAAR EEN HALVE

HIJ IS AL HELEMAAL GEK. DIE OUWE GEK

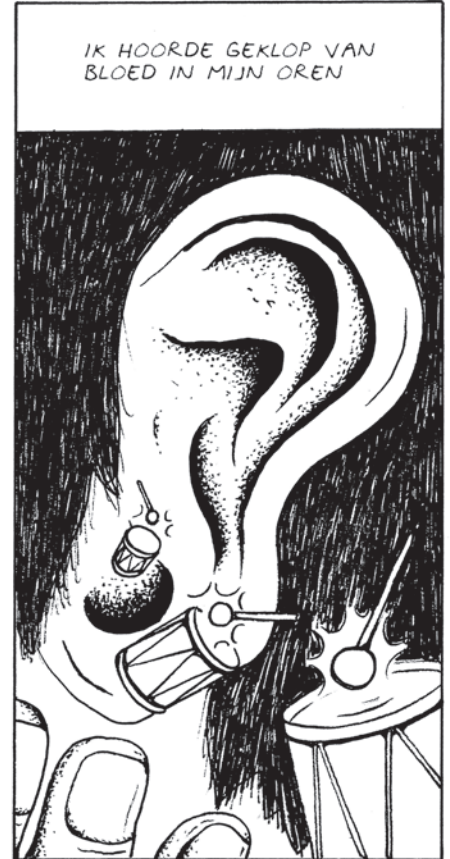
DE RAT PAKTE EEN LICHTBLAUWE, BEET DIE DOORMIDDEN EN GAF DE HELFT AAN EDDY, DIE WAT WANKEL OP DE STELTEN STOND

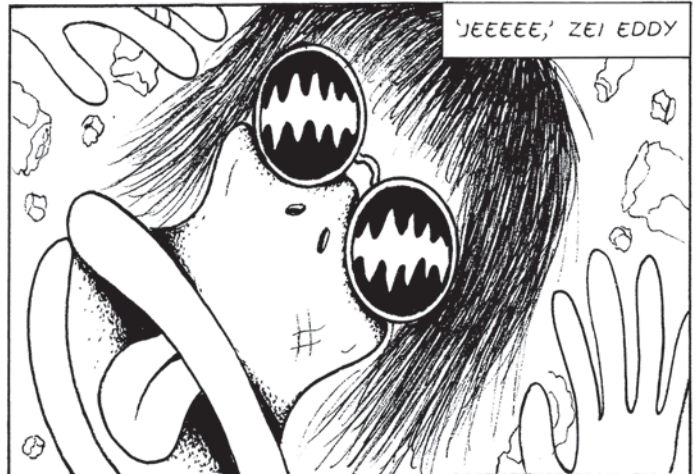
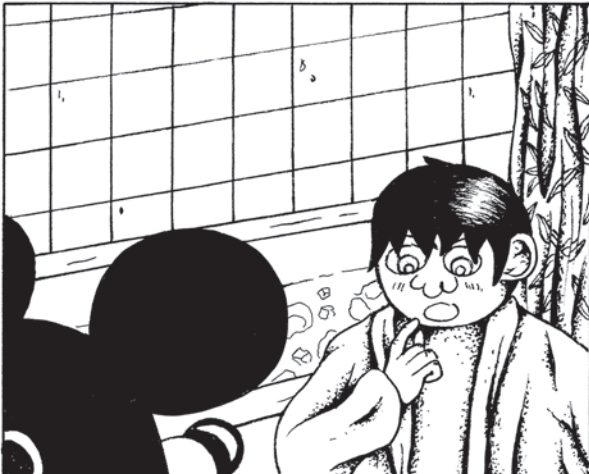
IN EEN VLOEIENDE BEWEGING STOPTE HIJ MIJ DE ANDERE HELFT TOE...

...EN GOOIDE HIJ EEN GELIGE, RECHTHOEKIGE ZIJN EIGEN MOND IN

IK HOORDE GEKLOP VAN BLOED IN MIJN OREN

'JEEEE,' ZEI EDDY

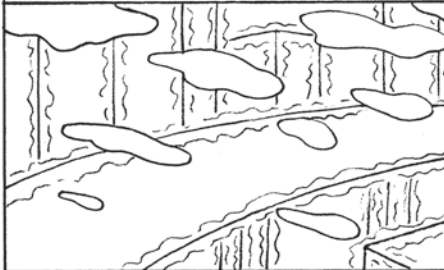
WE ZATEN IN DE WOONKAMER TOEN ALLES BEGON TE BEWEGEN; KLEUREN, VORMEN, MOLECULEN. HET WAS NET MIJN WOONKAMER, MAAR DAN ALLES ANDERSOM. DAT MAAKTE HET AL INGEWIKKELD. MISSCHIEN HAD IK NIET EN DOOR DE SPIEGEL MOETEN GAAN, EN EEN HALVE VAN EEN VREEMDE MOETEN SLIKKEN. EEN VAN DE TWEE WAS WAARSCHIJNLIJK WEL GENOEG GEWEEST

'WAT?' VROEG EDDY. WAAR-
SCHIJNLIJK OMDAT IK HARDOP
'JA JA JA' AAN HET ZEGGEN WAS

IK KEEK UIT HET RAAM EN ZAG
DE STRAAT EN DAARACHTER
DE STAD. OF MISSCHIEN NIET
DE STAD, MAAR EEN STAD. ER
HING EEN ROZE GLOED OVER
DE DAKENMASSA. ALLES WERD
GEACCENTUEERD MET
VIBERENDE STREPEN VAN
LICHT. HIER LICHTROZE EN
DAAR DAN WEER EEN WARM
SOORT GEEL

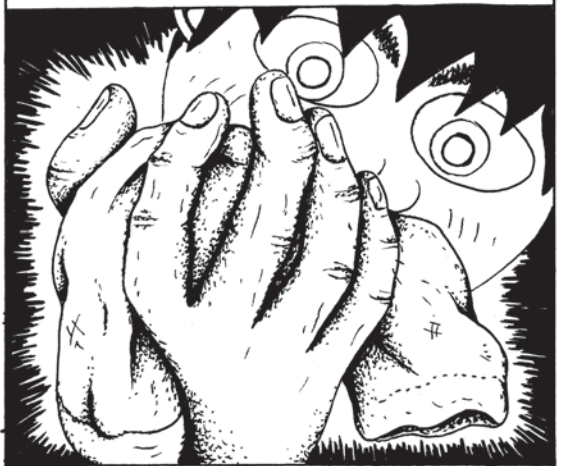

...IN MIJN OOGHOEKEN ZAG
IK KNIPPERENDE HARTJES
BOVEN EEN KERKTOREN,
MAAR ALS IK EROP
PROBEERDE TE FOCUSSEN
VERDWENEN ZE

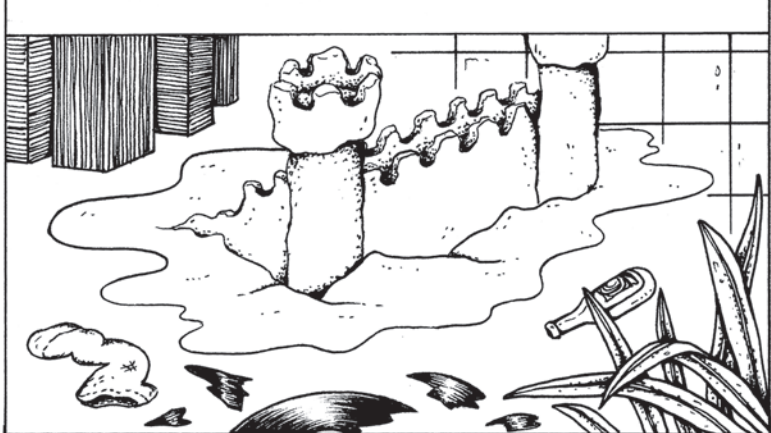
IK ZEI DAT IK NAAR BUITEN WILDE. EDDY EN DE RAT
VONDEN HET PRIMA, MAAR HET MOMENT DAAROP LAG
IK GROMMEND OP DE VLOER

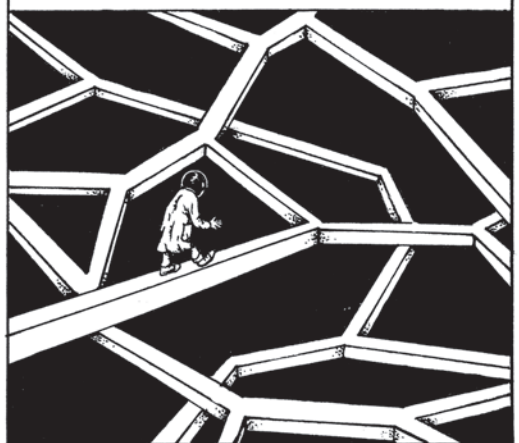
IK ROOK AAN EEN SOK DIE IK UIT HET
NIKS IN MIJN HAND HAD EN MIJN NEUS
ONTPLOFTE IN EEN UNIVERSUM VAN
DUIZEND GEUREN

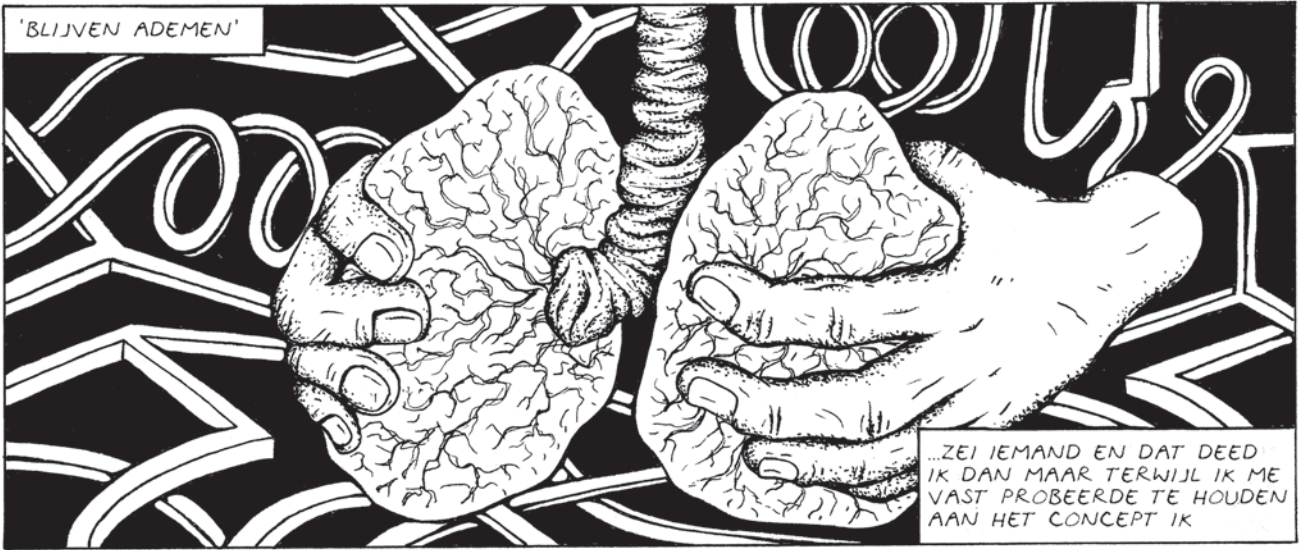
ALLE MUREN VAN DE REALITEIT DIE IK VANAF MIJN
GEBORTE IN SAMENSpraak MET MIJN BEWUSTZIJN
ZORGVULDIG HAD OPGETROKKEN, HET FUNDAMENT
VAN MIJN DAGELIJKSE BESTAAN IN DEZE DIMENSIE,
ERODEERDE MET ELKE GOLF LANGZAAM ALS EEN
ZANDKASTEEL DE ZWARTE ZEE VAN ABSTRACTIE IN

DE WERKELIJKHEID IS MAAR EEN
CONSTRUCTIE, WIST IK INEENS.
EN WIE WAS DIE 'IK' EIGENLIJK,
WAAR IK HET CONTINU OVER-
HAD? WAS HET NIET ALLEEN
MAAR 'WIJ' OF ZELFS 'HET'?

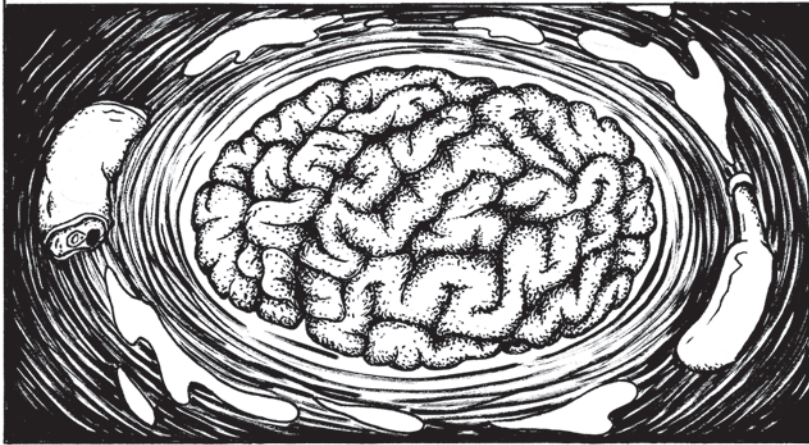

'BLIJVEN ADEMEN'

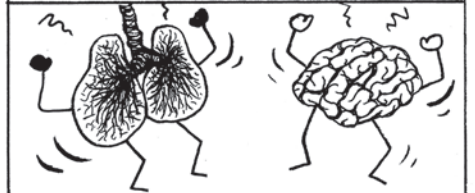

...ZEI IEMAND EN DAT DEED IK DAN MAAR TERWIJL IK ME VAST PROBEERDE TE HOUDEN AAN HET CONCEPT IK

IK WAS NOG WEL IK, DAAR WAS IK VRIJ ZEKER VAN, ZELFS TE MIDDEN VAN DE EXISTENTIËLE STORM DIE HUISHIELD IN MIJN BOVENKAMER

MAAR HET WAS WEL HET SOORT VAN ZEKER DAT JE BENT TEGEN HET EINDE VAN EEN DISCUSSIE; DAT PUNT WAAR DE STANDVASTIGHEID INEENS OM KAN SLAAN NAAR TWIJFEL WAARNA JE EINDSTAND INEENS AAN DE ANDERE KANT VAN JE EIGEN ARGUMENTEN TERECHT IS GEKOMEN. HET IS NOG NIET ZO, MAAR JE VOELT DAT DAT PUNT ERAAN ZIT TE KOMEN

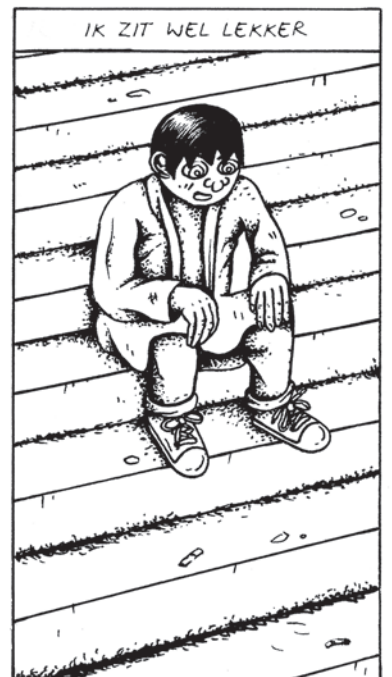
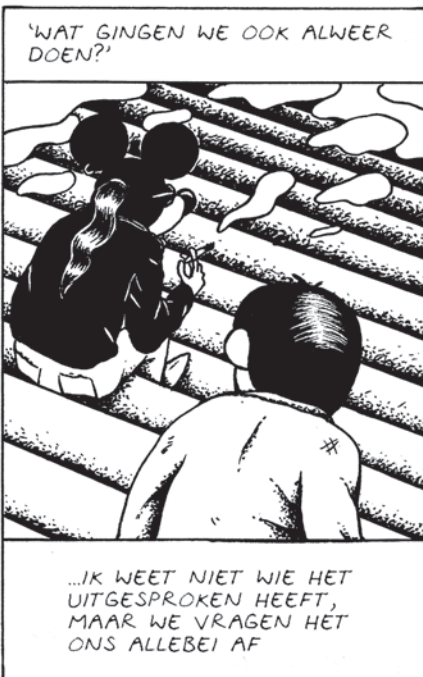
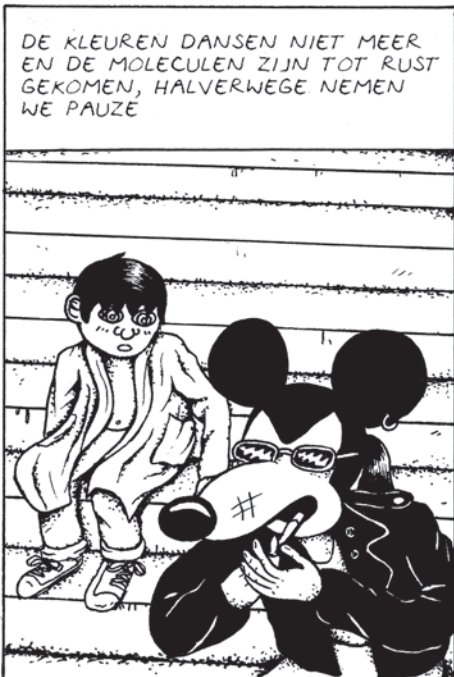
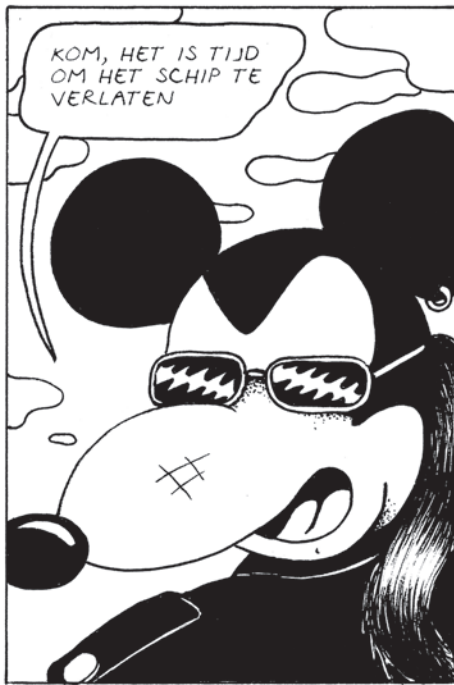

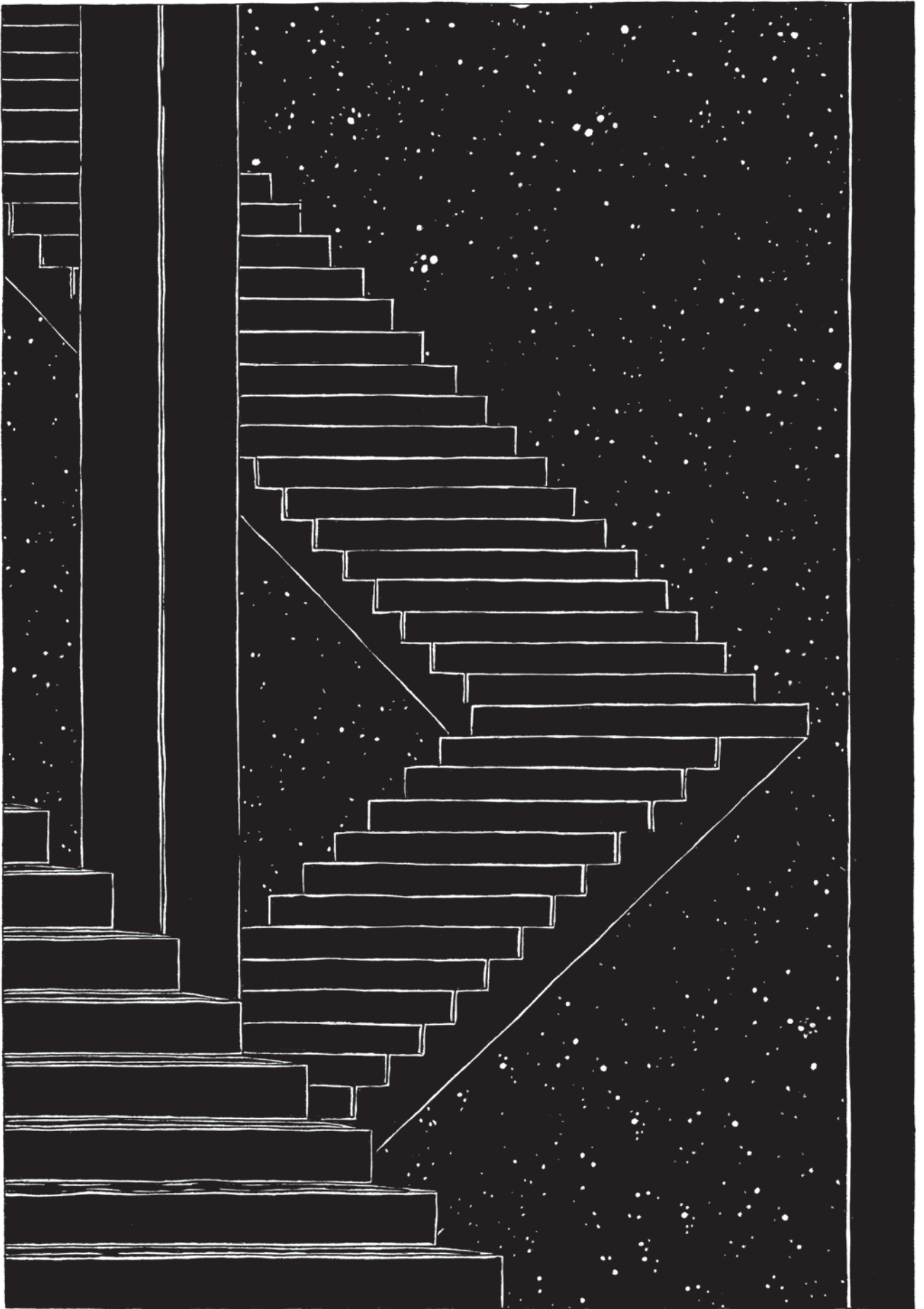
IK WILDE HELEMAAL NIET VERDWIJNEN IN HET UNIVERSUM OF OPGAAN IN HET ALLES...

DUS IK KLAMPT ME VAST AAN HET CONCEPT VAN DE INDIVIDU EN DAN NOG SPECIFIEK MIJN EIGEN INDIVIDU

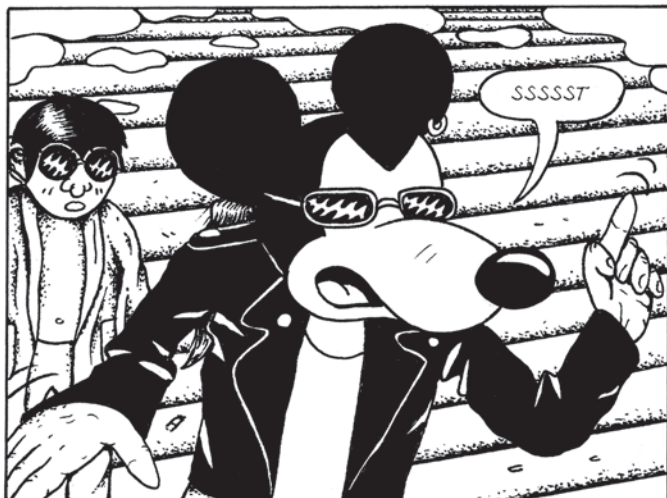
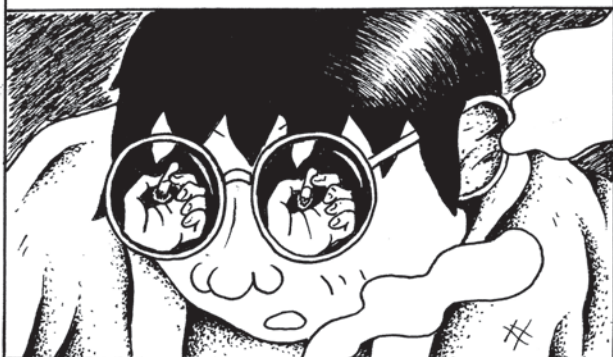
WE STAREN ELKAAR BEDENKELIJK AAN, TWEE ZWAKZINNIGEN IN HUN EIGEN HEELAL MET TWEE ZONNEBRILLEN OP

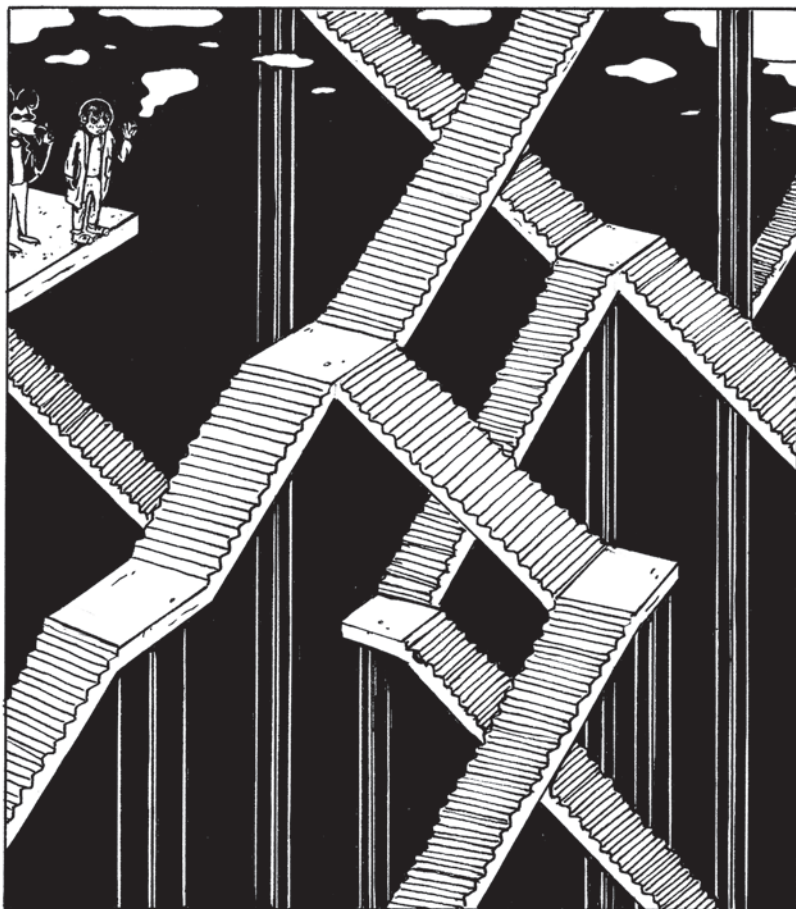
DE RAT KIJKT NAAR ZIJN SIGARET DIE INEENS WEER HELEMAAL NIET OPGEROOKT IS EN ZELFS NOOIT AANGESTOKEN LIJKT TE ZIJN

ERGENS KOMT ROOK VANDAAN DIE PRIKT IN MIJN OGEN. IK KIJK NAAR MIJN HANDEN

DE RAT STEEKT ZIJN VINGER IN DE LUCHT. EEN BEETJE TWIJFELACHTIG, EERST OP BORSTHOOGTE, DAARNA STEEDS VASTBERADENER

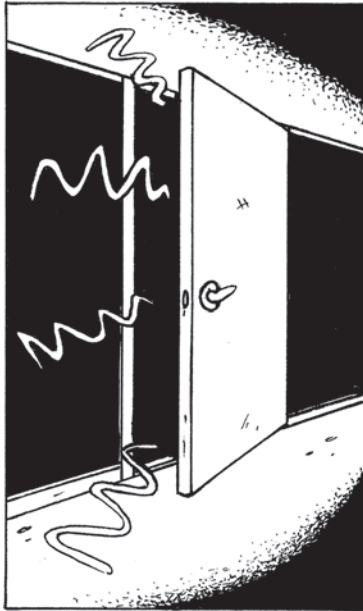
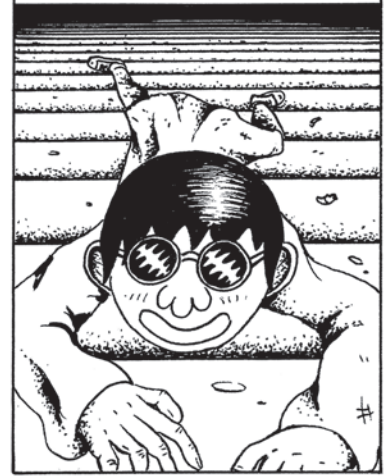
DAN HOOR IK HET OOK; WEGGEMOFFELDE
TROMMELTJESMUZIEK. HET GELUID VAN
LEVEN EN BEDRIJVGHEID

IK KEN DE RAT PAS
NET, EN HIJ HEEFT
ME WELISWAAR DOOR
EEN DIEP DAL VAN
EIGEN MAKELIJ GELEID
EN WE WAREN DAAR-
NET NOG VOOR EEN
MOMENT MET ZIJN
TWEËËN HET ENIGE
LEVEN, DE REALISATIE
DAT ER TOCH NOG
MEER IS VERVULD MIJ
VAN VREUGDE EN EEN
GROOT VERLANGEN

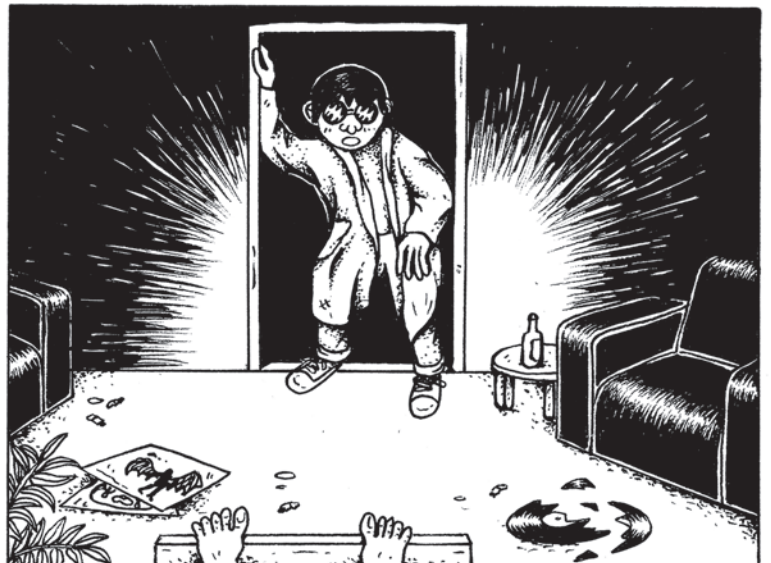
WE SPOEDDEN ONS VERDER
NAAR BOVEN, ELKE TREE
EEN STUKJE ENTHOUSIASTER
TERWIJL HET GELUID ONS
TEGEMOETKOMT

ER IS EEN WARM ORANJE LICHT EN ER ZIJN KAMERPLANTEN EN
BANKEN EN EEN TAFEL MET ETEN. HUISGASTEN ZITTEN NAAST
EN OP ELKAAR...

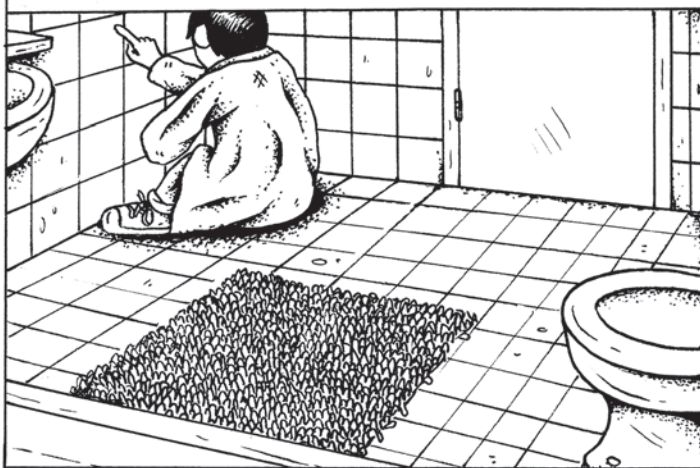
...IK GA OP ZOEK NAAR HET
TOILET WANT IK MOEST DE
HELE TIJD AL PLASSEN

IK WAS DAAR IN DE HOEK BELAND NADAT IK TOCH DE DRAAD WEER EEN BEETJE KWIJT WAS GERAAKT EN DE DEUR NIET MEER KON VINDEN

IK BEN BANG OM WEG TE WAAIEN

ZEG IK MET EEN GEZICHT DAT HOPELIJK NIET AL TE VERWRONGEN IS

